

Азъ щж идж на далеко
на далеко въ пусты мѣста,
тамъ да живѣш за тебъ,
Нѣма друго, нѣма друго
утѣшеніе отъ тебъ.

Тамъ щж сврьшж дни-ты мои,
и послѣдня-та въздышка
ще да е, душе, за тебъ.

Нѣма срѣдце, нѣма срѣдце
либе миленко у тебъ.

Кога чуешь на въздуха
жаленъ гласъ съсъ твой-то имя,
знай че е мой плачъ за тебъ,
Тогазъ, либе, ты разсѣди
что си тяглж азъ за тебъ.

Кога видиш сѣнкж-тж ми
жалостиж и прѣпечалиж,
да ся явитя на тебъ,
Тогазъ знай вячъ, тогазъ знай вячъ
че сънъ умрѣль азъ за тебъ.

Тогазъ щешь ли ты пожали
окаяннж-тж ти жртвж,
что ся жртвова за тебъ?
Азъ не вѣрвамъ, азъ не вѣрвамъ!
понежъ нѣма срѣдц' у тебъ.